

“PAS NA MIJN SCHEIDING ONTDEKTE IK HOE AFHANKELIJK IK WAS VAN MIJN MAN”, ZEGT EEN VAN DE DEELNEMERS IN HET SCHEIDINGSCAFÉ IN CENTRE CÉRAMIQUE. EEN KEER PER MAAND KOMEN GESCEIDEN MENSEN BIJEEN OM STEUN TE ZOEKEN EN VAN GEDACHTEN TE WISSELEN. “WE WILLEN EEN PLEK CREËREN WAAR MENSEN NIET METEEN ROEPEN: HEB JE HÁÁR WEER.”

Door Ank Aerts

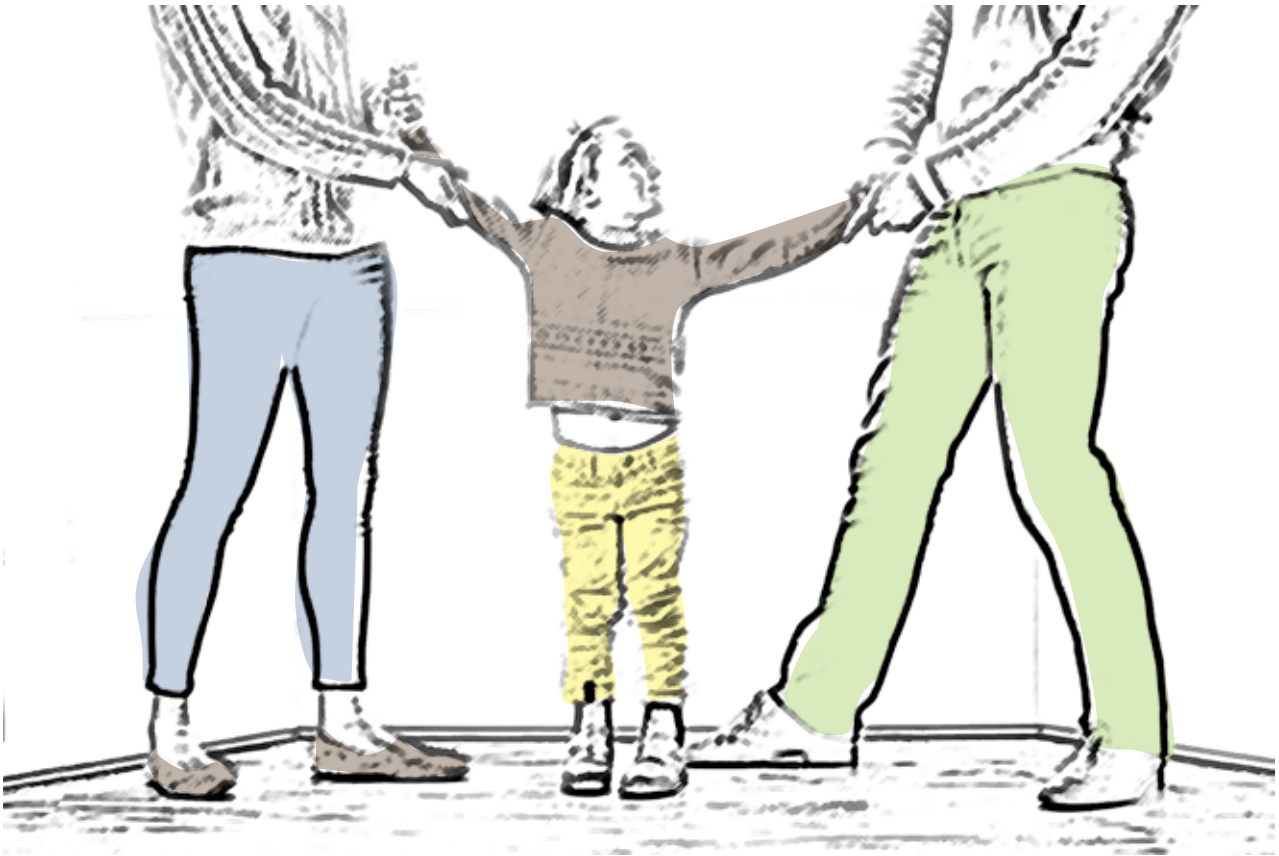
JEZELF TERUGVINDEN IN HET VERHAAL VAN DE ANDER

Er is deze eerste dinsdagavond van de maand een intiem hoekje gereserveerd op de vide van Centre Céramique. Speciaal voor ouders of opa's en oma's die te maken hebben met een echtscheiding. Yolanda de Boer, een van de initiatiefnemers, heeft zelf een scheiding achter de kiezen en is daarmee ervaringsdeskundige. Zo ontdekte ze een scheidingscafé in Den Haag. Enthousiast opperde ze bij Stefan Willems en Ingeborg Dijkstra, zelfstandig ondernemers, om ook in Zuid-Limburg zo'n café te beginnen. Yolanda en Ingeborg nemen begeleiding en ondersteuning op zich, Stefan beantwoordt vragen over financiële kwesties.

“Als het even kan helpen we te voorkomen dat mensen terecht komen in een vechtscheiding”, zegt Stefan. “Wij begrijpen heel goed dat partners uit elkaar kunnen groeien en niet meer met elkaar verder kunnen of willen.” Maar hoe ga je daar op een goede manier mee om? “We willen een plek creëren waar mensen niet meteen roepen: ‘heb je háár weer’. Hier ontmoeten ze lotgenoten met wie ze zowel vragen als antwoorden kunnen delen.”

Dat het café het derde seizoen ingaat, zegt iets over de behoefte aan contact. Elke maand wordt een ander thema aangesneden. Alimentatie, pensioen, opvoedingsvragen, het ouderschapsplan en de emotionele verwerking van de scheiding komen bijvoorbeeld aan bod. De opzet is zodanig dat er veel ruimte is voor interactie tussen de deelnemers. Yolanda: “Je ziet mooie dingen ontstaan op zo'n avond. Iedereen zit in een andere fase van het scheidingsproces, waardoor mensen zich ook weer aan elkaar kunnen optrekken. Mensen spreken ook met elkaar af buiten het Scheidingscafé, gaan samen wandelen of een pilsje drinken. De herkenning die mensen vinden in het verhaal van de ander is groot. Dat smeedt al snel een band. Ze kunnen veel voor elkaar betekenen.”

Gemiddeld ligt het aantal bezoekers op een avond tussen twaalf en vijftien. Dat blijkt een fijn aantal om mee te werken. Stefan: “Meestal richten we de avond zo in, dat er eerst een plenair gedeelte is, dat door een van ons drieën wordt voorbereid. Daarna splitsen we de groep op in kleinere groepjes, waar het gesprek over het thema van

SCHEIDINGSCAFÉ GAAT DERDE SEIZOEN IN

die avond zich dan verder kan verdiepen.”

De hoofdvraag van het programma van deze avond in maart staat groot op het scherm geprojecteerd: ‘Hoe kom je er weer bovenop na je scheiding?’ Er is aandacht voor de gevolgen van scheiding voor het sociale netwerk, het werk, vrije tijd en ouderschap. De twaalf bezoekers van vanavond, zowel mannen als vrouwen, de meesten in de leeftijd tussen veertig en zestig jaar, zitten in een halve cirkel en luisteren aandachtig naar de inleiding van Yolanda. Er ontspint zich al gauw een interessant gesprek. De begeleiders stellen zich bescheiden maar uitnodigend op. Die houding, aangevuld met interessante quotes en beelden uit de presentatie stimuleren het gesprek. Een deelnemster vertelt over haar zelfvertrouwen, dat naar een nulpunt was gezakt, nadat ze aan de kant was gezet. “Je denkt dat er van alles mis is met je.” Om daarna met een grote lach op haar gezicht uit de doeken te doen, hoe ze heel bewust geïnvesteerd heeft in het opbouwen van een sterk sociaal netwerk. “Want dat heb je heel hard nodig.” Al even openhartig vertelt een

andere deelnemster dat ze pas na de scheiding inzag, hoe afhankelijk ze was van haar man. “Na mijn scheiding kwam ik erachter dat ik mijn identiteit in mijn ex had liggen. Nu ben ik mezelf gaan ontdekken, onafhankelijk van anderen.” Door de scheiding heeft ze ontdekt dat ze ook zonder haar ex heel goed in staat is de regie over haar eigen leven te nemen.

Yolanda geeft tips en adviezen: “Geef je gevoelens de ruimte en geef jezelf de tijd. Niks van wat je voelt is raar of gek.” Dit zijn opmerkingen waardoor de deelnemers zich gesteund voelen. Ieder die iets zeggen wil, komt aan het woord. Wie liever luistert, wordt met rust gelaten. Een van de deelnemers vertelt hoe lastig ze het vindt, als haar kinderen haar verwijten dat ze hun vader missen. “Het voelt alsof ze denken: ‘We vinden het niet leuk wat er gebeurt, maar we hebben tenminste nog een moeder waar we lekker tegenaan kunnen schoppen.’” ■

Het Scheidingscafé is iedere eerste dinsdag van de maand tussen 19.00 uur en 20.30 in Centre Céramique in Maastricht.